

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/424/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115223190
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2115223190.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: mal. U. G. L., F. R. R. XXX/XX, Č., zastúpený zákonným zástupcom - matkou: R. L., U.. XX.XX.XXXX, F. R. R. XXX/XX, Č., o zaplatenie sumy 288,37 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 230,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 62,57 eura od 26.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 136,32 eura od 26.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 31,70 eura od 26.12.2012 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .
- III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 60% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 17.08.2015, doručenou súdu dňa 14.09.2015, domáhal od pôvodného žalovaného (G. L.) zaplatenia sumy 288,37 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 62,57 eura od 26.10.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 141,31 eura od 26.11.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 36,69 eura od 26.12.2012 do zaplatenia a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 47,80 eura od 26.09.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.
2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11C/424/2015-37 zo dňa 04.12.2015, ktorý sa nepodarilo doručiť pôvodnému žalovanému, preto ho súd uznesením zrušil.
3. Súd v priebehu konania zistil, že žalovaný dňa 29.06.2016 zomrel, pričom dedičské konanie po žalovanom ako poručiťovi bolo právoplatne skončené vydaním uznesenia, v zmysle ktorého celý majetok poručiťeľa nadobudol ako dedič vnuk poručiťeľa - maloletý U. G. L.. Uznesením č.k. 11C/424/2015-54 zo dňa 23.05.2018, v spojení s opravným uznesením č.k. 11C/424/2015-59 zo dňa 26.06.2018, súd rozhodol o pokračovaní v konaní na strane žalovaného s dedičom žalovaného.
4. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a.s. na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril dňa 26.03.2012 so žalovaným Zmluvu č. 5613157. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách. Na základe zmluvy

postupca poskytol žalovanému telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil žalovanému vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil žalobcovi nasledovné pohľadávky na faktúrach: č. 7210306753 na sumu 62,57 eura so splatnosťou 25.10.2012, č. 7211351607 na sumu 141,31 eura so splatnosťou 25.11.2012, č. 7212421116 na sumu 36,69 eura so splatnosťou 25.12.2012, č. 7309252902 na sumu 47,80 eura so splatnosťou 25.09.2013. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky do dňa spisovania žaloby nič neuhradil. Zároveň si žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania z jednotlivých faktúr.

5. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.03.2012, Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.03.2012, Súhlas so spracúvaním údajov Účastníka na marketingové účely, Všeobecné podmienky na poskytovanie verejnej telefónnej služby (VTS), Cenník pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., faktúry č. 7210306753, č. 7211351607, č. 7212421116, č. 7309252902, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 s prílohami, Pokus o zmier zo dňa 31.07.2015.

6. Novému žalovanému, resp. jeho zákonnej zástupkyňi, bola žaloba s prílohami doručená dňa 06.07.2018, k tejto sa nevyjadril.

7. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

8. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

10. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

11. Právny predchodca žalovaného s právnym predchodcom žalobcu uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Právny predchodca žalobcu poskytol právnemu predchodcovi žalovaného telekomunikačné služby, pričom tieto boli následne vyúčtované faktúrou č. 7210306753 na sumu 152,57 eura so splatnosťou 25.10.2012 (z ktorej si žalobca uplatnil sumu 62,57 eura), č. 7211351607 na sumu 141,31 eura so splatnosťou 25.11.2012 (z toho 4,99 eura ako poplatok za upomienku oneskorenej platby), č. 7212421116 na sumu 36,69 eura so splatnosťou 25.12.2012 (z toho 4,99 eura ako poplatok za upomienku oneskorenej platby). Faktúrou č. 7309252902 na sumu 47,80 eura so splatnosťou 25.09.2013 si právny predchodca žalobcu vyúčtoval zmluvnú pokutu. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzatvorila dňa 20.11.2014 so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom uvedenou zmluvou boli predmetné pohľadávky postúpené na spoločnosť žalobcu. Súčasný žalovaný titulom dedenia vstúpil do práv a povinností pôvodného žalovaného ako dedič. Pôvodný ani súčasný žalovaný odo dňa postúpenia na uvedené faktúry nič neplnili.

12. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zák.č. 351/2011 Z.z.“), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

15. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zák.č. 351/2011 Z.z., účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

16. Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

17. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (1) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (2) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (3)

19. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

20. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že žaloba je dôvodná len z časti. Právny predchodca žalobcu a právny predchodca žalovaného uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, z ktorých právnomu predchodcovi žalobcu vyplývala povinnosť poskytovať právnomu predchodcovi žalovaného elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom právny predchodca žalovaného si svoju povinnosť, a síce uhrádzať právnomu predchodcovi žalobcu cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nespĺnil v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok žalobcu (ktorý je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky) na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrami č. 7210306753 (z tejto uplatnenej sumy 62,57 eura), č. 7211351607 (z tejto sumy 136,32 eura) a č. 7212421116 (z tejto sumy 31,70 eura), v celkovej sume 230,59 eura za dôvodný, a preto mu v uvedenej časti vo výroku I. rozsudku vyhovel. Súd žalovaného zaviazal na plnenie v súlade s § 470 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou, pričom žalovaný nadobudol čistú hodnotu dedičstva 5.303,625 eura (č.l. 50).

26. Zároveň súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania z jednotlivých faktúr odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej faktúry, a to v žalobcom uplatnenej výške úrokov z omeškania, nakoľko boli uplatnené v súlade s § 10c a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013), keď základná úroková sadzba ECB bola v období od 11.07.2012 do 07.05.2013 vo výške 0,75% (t.j. 0,75% + 8).

27. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

28. S prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného, určil súd žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

29. Žalobca si okrem vyššie uvedených poplatkov za služby s príslušenstvom uplatnil aj nárok na zaplatenie poplatku za upomienku vo výške 2x 4,99 eura (faktúry č. 7211351607 a č. 7212421116).

30. Súd má za to, že vo vyššie uvedenej časti bola žaloba nedôvodná, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že by takýto poplatok z uvedeného dôvodu a v uvedenej výške bol medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnutý. Predmetný poplatok bol súčasťou cenníka právneho predchodcu žalobcu, pričom žalobca nepreukázal, že tento cenník bol súčasťou uzatvorenej zmluvy, že by bol podpísaný právnomu predchodcom žalovaného, teda že by medzi účastníkmi došlo k individuálnej dohode o obsahu tohto cenníka, a teda aj o predmetnom poplatku, a že by tento cenník vôbec bol právnomu predchodcovi žalovaného pri podpise zmluvy odovzdaný, alebo s ním bol preukázateľne oboznámený. Zároveň súdu nebolo preukázané doručenie týchto upomienok právnomu predchodcovi žalovaného a neboli preukázané skutočné výdavky na upomienky, na ktoré by právnomu predchodcovi žalobcu mohol vzniknúť nárok. Poplatky za upomienky nemožno pritom ani považovať za služby, a už vôbec nie za služby, ktoré by poskytovali spotrebiteľovi určitý prospech, a za ktoré by bol povinný platiť. Súd tiež dodáva, že právny predchodca žalobcu si týmto spôsobom (poplatkami) účtuje v podstate sankcie - paušálne náhrady charakterovo podobné zmluvnej pokute a v dôsledku toho, že sú uvedené len v cenníku bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa, nespĺňajú zákonom danú podmienku písomnej formy obojstranného súhlasu (dohody) zmluvných strán, nakoľko tu absentuje prejav vôle právneho predchodcu žalovaného (§ 544 ods. 2 OZ). Z vyššie uvedených dôvodov súd vo výroku II. rozsudku zamietol žalobu v časti uplatňovaných poplatkov za upomienku v celkovej výške 9,98 eura (2x4,99 eura). Nakoľko žalobca nemá právo na plnenie uvedených poplatkov, nemohol sa žalovaný ani dostať do omeškania s týmto plnením, a teda žalobca nemá právo ani na úroky z omeškania z poplatkov, a preto súd zamietol žalobu aj v časti príslušenstva.

31. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 47,80 eura (faktúra č. 7309252902 so splatnosťou dňa 25.09.2013).

32. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eura, súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného došlo k uzatvoreniu dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorého sa právny predchodca žalovaného v bode 4. dodatku zaviazal uhradiť v prípade porušenia niektorej z jeho zmluvných povinností zmluvnú pokutu v sume 47,80 eura, pričom uvedené dojednanie bolo v znení: „V prípade porušenia záväzku Účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1.“

33. Z ustanovenia § 544 OZ vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie výšky zmluvnej pokuty alebo spôsobu jej určenia.

34. Podľa článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 01.01.2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka, konkrétne do jeho § 53 ods. 4 písm. k).

35. Niet pochybností o tom, že právny predchodca žalobcu v danej veci vystupuje ako dodávateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalovaného ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a dodatku. Súd dospel k záveru, že zmluva o poskytovaní verejných služieb a dodatok k nej, uzavreté medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 OZ. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu a charakter zmluvy a dodatku bol teda právny predchodca žalobcu povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách upravenými v § 52 a nasl. OZ. Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 5 OZ) s právnym následkom ich neplatnosti. Žalobca nepreukázal súdu, že právny predchodca žalobcu s právnym predchodcom žalovaného individuálne prerokovali a dohodli obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmluvy, a to najmä samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinností.

36. Súd následne skúmal primeranosť zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti platiť riadne a včas za služby. O tom, že zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou, nie sú žiadne pochybnosti. Právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené, a v ktorých spotrebiteľa zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. Vopred pripraveným je aj ustanovenie o dojednaní zmluvnej pokuty, pričom právny predchodca žalobcu žiada od spotrebiteľov zaplatiť zmluvnú pokutu vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. To znamená, že nie je vylúčená situácia, keď spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, pričom pri nezaplatení posledného poplatku si voči nemu poskytovateľ uplatní rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania spotrebiteľa v začiatku 24-mesačnej viazanosti. Je bez významu, či dodávateľ obratom po nezaplatení faktúry za prvé zúčtovacie obdobie účastníka deaktivuje a vyfakturuje zmluvnú pokutu, alebo nie, nerovnováha pri dojednaní zmluvnej pokuty vyplýva už len zo skutočnosti, že dodávateľ má takú možnosť už na začiatku zmluvného vzťahu.

37. Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Pri dojednanej zmluvnej pokute vo výške 47,80 eura je podstatné, že takto dojednaná zmluvná pokuta zavazovala právneho predchodcu žalovaného k jej zaplateniu v prípade

porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov, a to aj v prípade, ak by si ako účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované poskytovateľom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady by mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. Znamená to, že právny predchodca žalobcu nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ poruší zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti, v oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Navyše, pre prípad porušenia povinnosti dodávateľa nebola v prospech spotrebiteľa dojednaná žiadna zmluvná pokuta. Zároveň je treba konštatovať, že dojednanie o zmluvnej pokute je koncipované príliš široko, keď spotrebiteľ je zmysle tohto ustanovenia povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade porušenia záväzku účastníka „uvedeného v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku“, ktorú špecifikáciu povinností považuje súd za neurčitú. Napr. v bode 1. písm. b) dodatku sa veľmi všeobecne uvádza, že záväzkom účastníka je dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou, atď. ... , a preto nie je možné uvedenie povinností spotrebiteľa, za porušenie ktorých je možné uložiť zmluvnú pokutu, považovať za dostatočne určité.

38. V nadväznosti na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že uvedená zmluvná pokuta jednostranne zaťažuje spotrebiteľa a je neprimerane vysokou sankciou spôsobilou poškodiť spotrebiteľa, a teda neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Neprijateľnú zmluvnú podmienku nie je možné ani zmoderovať, pretože moderačné právo slúžiace k zníženiu neprimeranej zmluvnej pokuty možno využiť len pri platne dohodnutej zmluvnej pokute, avšak v prejednávanom prípade je dojednanie o zmluvnej pokute absolútne neplatné.

39. Súdu je z úradnej činnosti známe, že obdobné dojednanie zmluvnej pokuty bolo viacerými rozhodnutiami všeobecných súdov judikované ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 11C/8/2014-33 zo dňa 04.12.2014, právoplatným dňa 08.01.2015, ďalej rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 13C/104/2015 zo dňa 07.07.2015, rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/32/2012 zo dňa 15.03.2012, rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/104/2012 zo dňa 03.09.2014.

40. Ak zákon zakazuje ďalšie používanie takejto podmienky v zmluvách so spotrebiteľmi, potom je zrejmé, že zakázaným konaním je aj uplatnenie nárokov z už uzavretých zmlúv, v ktorých je rovnakým spôsobom zmluvná pokuta zakotvená. Takto rozširujúci výklad ustanovenia § 53a OZ je podľa názoru súdu v súlade s jeho zmyslom a účelom a zodpovedá aj systematickému umiestneniu medzi ostatnými zákonnými korektívami vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Nemožno opomenúť ani interpretačné pravidlá pre posudzovanie spotrebiteľských zmlúv podľa smernice Rady č. 93/13/EHS. Z uvedeného vyplýva, že uplatnenie nároku z predmetnej zmluvnej pokuty vyplývajúcej z dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, je v rozpore so zákonom a nemožno ho priznať. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalobca v konaní predložil iba faktúru, ktorou bola vyúčtovaná zmluvná pokuta vo výške 47,80 eura, pričom žiadnym dôkazom nepreukázal, že skutočne došlo k deaktivácii služby právnomu predchodcovi žalovaného.

41. Keďže žalobca odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z dojednaní, ktoré bolo už v iných konaniach vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď zároveň žalobca nie je dodávateľom z uvedeného právneho vzťahu, súd predmetné dojednanie nevyhlásil znovu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale týmto len poukazuje na predmetné rozsudky všeobecných súdov a dodáva, že uplatnenie už judikovanej neprijateľnej zmluvnej podmienky (aj právnym nástupcom dodávateľa) je v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 OZ.

42. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo právnomu predchodcovi a následne ani žalobcovi právo na plnenie a právnomu predchodcovi žalovaného povinnosť plniť. Súd preto žalobu v časti o plnenie zmluvnej pokuty vo výroku II. zamietol. Nakoľko žalobcovi nevzniklo právo na plnenie zmluvnej pokuty, nemohol sa žalovaný ani dostať do omeškania s týmto plnením, a teda žalobca nemá právo ani na úroky z omeškania zo zmluvnej pokuty, a preto súd zamietol žalobu aj v časti príslušenstva k zmluvnej pokute.

43. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

45. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

46. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

47. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 288,37 eura s príslušenstvom priznaná suma 230,59 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 80% a hrubý úspech žalovaného 20%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 60% (80 - 20). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 60% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. V konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).